

»Kdaj jih bosta pa izvalila, mama?«

»Prav natančno ne vem, a v kakih štirinajstih dneh gotovo.«

»Kaj pa potem?«

»No, pitala jih bosta tako dolgo, da postanejo godni in zmožni, poiskati si hrane tudi sami, če je treba.«

»Da bi jih ne vzel kdo,« je omenil Franci.

»Pusti jih pri miru ti, pa so na varnem, saj ne ve zanje nihče drugi kot ti.«

»A če bi jih izvohal kdo?«

»Ne boj se, saj so skriti!«

Tako in podobno sta se pogovarjala še dolgo. Čas je tekel hitro, drevje je otreslo svoje cvetje in kazati se je začelo že mlado sadje. Ščinkovec-samec je pel veselo po drevju, samica je pridno valila in izvalila petero majhnih, golih mladičev.

(Konec prihodnjic.)

DEKLAMOVANKE.

4. Pesem o luni.

Kje so najlepše ovčke? —
Te lunica ima,
ki tam za našim drevjem
potuje vrh neba.

Na večer, ko zemljani
po trudih spat gredo,
iz svoje hiše skrivno
priplava na nebo.

In svoje ovčke pelje
na nébesno polje:
vse zvezdice so namreč
ovčice njene le.

In prav lepo med sabo
se vse razumejo,
kot bratci in sestrice
tam gor domujejo.

Hoffmann von Fallersleben — Fr. Ločniškar.

Listje in cvetje.

Zakaj?

15. **Zakaj mnogi niso zadovoljni s svojim stanom?** Zlasti iz teh-le treh vzrokov: 1. Niso si izbrali pravega stanu, ker so volili lahkomisljeno, ali pa so se dali pregovoriti. Zato je treba ob volitvi stanu veliko opreznosti in preudarka in pa razsvetljenja od zgoraj. — 2. Mnogim nagaja prevzetnost. Radi bi bili kaj več, kaj imenitnejšega, da bi se izkazovali ob raznih priložnostih. Vidijo, kako svet druge časti in povzdiguje, sami pa morajo ostati v senci in samoti. Žalostni so, dasi imajo za vsakdanje potrebe več, ko zadosti. Kako bi bili lahko veseli in zadovoljni v svojem poklicu,

ko bi hoteli biti ponižni, saj tudi v gozdu ne rastejo samo cedre in visoke jelke — pohlevni leskov grm se tudi izvrstno počuti po svoje! — 3. Nezadovoljnosti je kriva tudi lenoba. Sicer se naša narava nekakšno upira resnemu delu in nas spominja, da je delo kazen za greh. Pa vera in izkušnja nas uči, da Bog izpremeni kazen v blagoslov in srečo vsakemu, ki jo voljno vzprejme in vzljubi delo, zlasti ono delo, ki ga nakladajo stanovske dolžnosti. Vsled pridnosti so njegove življenjske razmere v najlepšem redu in delo samo mu je vir sreče. Priden človek ne utegne biti čemer in nezadovoljen.

16. **Zakaj ne morejo živali govoriti?** Nekatere živali imajo sicer organske priprave,

ki so potrebne za govorjenje, in zlasti nekatere ptice izgovarjajo za človekom nekatere besede in celo nekatere stavke precej točno. Pa to ptičje govorjenje je razvijanje gramofona — brez misli in zavednosti. Govorjenju je bistvena podlaga — misel, kakršne je zmožno le razumno bitje. Žival ne zna govoriti, ker ne zna misliti; žival ne more govoriti, ker ne vé kaj povedati.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Grlo.

Bog zobe vzame, pa široko grlo da.
Grlo veliko stane.
Kdor da svojemu grlu na voljo, pade v tugo in nevoljo.
Z grlom dobljeno, z grlom izgubljeno.
Reki: Od tega ne pride nič v njegovo grlo. (*Ne bo imel nobene koristi.*)
Vse požene skoz grlo.
Grlo izplakniti.
Do grla sit biti česa.
Tenko grlo (= visok glas); debelo grlo (= globok glas).

Grm.

Za pridnega za vsakim grmom petica.
— Za pridnega za vsakim grmom kos kruha, pod vsakim kamenom krajcar.

Pod cvetočim grmom se večkrat skriva strupen gad.

Majhen grm ima večkrat velike korenine.
Tudi iz malega grma velik tič zleti.

Ena ptica iz grma, deset v grm.

Na vsakem grmu ni brinjevih jagod.

Na leskovem grmu se ne nabirajo orehi.

Brez grma najlepša pomlad ne prinese vrtnic.

Če nad grmom srake veliko regečejo, mora biti kaj v njem.

Se zajec se ozre v tisti grm, kjer se je poлегel.

Kdor se grma boji, ne sme iti v gozd.
Nihče ne išče drugih za grmom, če se sam ni skrival za grmom.

Reka: Naša hiša ga pogreša kot grm tiča.

Skoz grm in strn.

Grmeti.

Če zelo grmi, bo malo dežja. — Čim više grmi, tem manje deži.

Malokdaj grmi ob lepem vremenu! — Kadar grmi, navadno tudi deži. — Tako dolgo grmi, da začne deževati.

Pozno grmenje, rani glad.
Grom posvari, preden zagrmi.

Rek: Ta ne moli, dokler ne grmi.

Grob.

Kdor staršev v življenju ne spoštuje, jih na grobu objokuje.

Kdor v grobu spi, ga jok ne prebudi.
— Iz groba ne moreš nikogar priklicati.

Grob vse zagrebe.

Grob se odpira vsak trenutek, zapre pa se le enkrat za zmeraj.

Kdor v grobu spi, mu je dobro postlano.

V grobu ne leži knez nič ugodneje kot dninar.

V grobu ni zavisti.

Reki: Blizu groba, da mu že smrt za ramo koso kleplje.

Hiti proti svojemu grobu, kot bi se bil zamudil.

Išče svoj grob. (*Vsled starosti sključeno hodi.*)

Z njim pojde v grob. (*Nikomur ne bo povedal. Ali: Do smrti se ne bo odvadil.*)

V grobu bi se obrnil.

Pobeljeni grobovi.

Kratkočasnica.

V apoteki: Neki kapitan je vedno trdil, da je morska voda najboljše zdravilo zoper vse bolezni. Ko je ob neki nevihti kapitan padel v vodo, je rekel neki mornar, ko je to videl: »Ha, naš doktor pa zdaj leži v svoji apoteki!«

Rešitev zastavice v št. 5.

Ana-klet—Anaklet.

Prav so uganili: Bancej Franciška, učenka na Blejski Dobravi; Gabrijelčič Cirila, učenka na Brezjah; Ličan Marija, Prosen Marica, Gržina Verica, Kregar Marica, Brinšek Vlada in Vodenik Nadica, učenke samostanske šole v Trnovem; Krepel Otmar, učenec V. razreda v Središču; Grča Neža, Manica in Minica, na Spodnji Beli pri Kranju; Cuderman Ignacij v Tupaličah; Branko Vujda, učenec IV. razreda v Središču; Mulec Alojz, mladenič v Hočah; Robinšek Ljudmila, učenka v Radgoni; Bohanec Franc, učenec IV. razr. pri Sv. Križu na Murskem polju.

Odgovor na šaljivo vprašanje v št. 5.

Grablje.

Prav je odgovorila: Gabrijelčič Cirila, učenka na Brezjah.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5*20 K za pol leta 2*60 K. — Uredništvo in upravništvo Pred škofijo št. 9 v Ljubljani.